

Σκέψεις για τα παιδιά και τους νέους που κατηχούμε

/ [Θεολογία και Ζωή](#)

Ζούμε σε μια εποχή που η κριτική για τον κόσμο μας φαντάζει αυτονόητη. Συνήθως η κριτική αποσκοπεί στο να καταδείξει τα αρνητικά της πραγματικότητας και πόσο διαφορετικοί «εμείς» είμαστε. Η έννοια του «εμείς» είναι βεβαίως απαραίτητη για τη ζωή μας. Αν δεν ανήκουμε σε μία ομάδα, σε μία κοινότητα, σε μία παρέα, δεν έχει νόημα η ύπαρξή μας. Όχι όμως γιατί δεν μπορούμε να επιβιώσουμε. Είναι η ανασφάλεια και η μοναξιά που μας δυσκολεύουν. Όταν υπάρχει η βεβαιότητα του «ανήκειν», τότε μπορούμε να διαμορφώσουμε αυτό που ονομάζεται «ταυτότητα» και, παράλληλα, να έχουμε κριτήρια για να συγκρίνουμε τον εαυτό μας με άλλους, τους οιοσδήποτε άλλους, αυτούς που ανήκουν σε έναν άλλο κόσμο, σε μίαν άλλη κοινότητα, σε μίαν άλλη ομάδα, που έχουν άλλη ταυτότητα. Η κριτική συνεπάγεται την συνείδηση της διαφορετικότητάς μας, ενώ την ίδια στιγμή μάς κάνει να αναπτύσσουμε άμεσα ή έμμεσα ένα αίσθημα ανωτερότητας έναντι των άλλων. [\(περισσότερα...\)](#)